

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 204/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Generali осигурање Србија“ АДО, Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради регреса, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац „Generali осигурање Србија“ АДО, Београд поднео је 06.11.2018. године тужбу Трећем основном суду у Београду против туженог АА из ..., ради регреса. Решењем П 8942/18 од 30.09.2019. године, Трећи основни суд у Београду огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе доставио Основном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном, сматрајући да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду, на чијој територији тужени има пребивалиште, те да се у конкретном случају не могу применити одредбе члана 44. Закона о парничном поступку.

Основни суд у Новом Саду није прихватио месну надлежност и актом П1 8627/2020 од 02.06.2020. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 44. Закона о парничном поступку, предвиђено је да је за суђење у споровима због вануговорне одговорности за штету, поред суда опште месне надлежности, надлежан и суд на чијем је подручју штетна радња извршена или суд на

чијем је подручју штетна последица наступила (став 1. овог члана), а ако је штета настала услед смрти или тешке телесне повреде, поред суда из става 1. овог члана, надлежан је и суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште или боравиште. Према ставу 3. истог члана, одредба става 1. овог члана примењиваће се и у поступку о регресним захтевима по основу накнаде штете против регресних дужника.

У конкретном случају ради се о спору по тужби организације за осигурање поводом регресног захтева за исплату против регресног дужника, а у вези вануговорне одговорности за штету, па тужилац има право избора месно надлежног суда, применом члана 44. став 1. у вези става 3. истог члана ЗПП, односно према месту настанка штете или наступања штетне последице или према општој месној надлежности - према седишту или пребивалишту туженог.

За тужиоца је штетна последица наступила у Београду, исплатом штете оштећеном лицу са рачуна у Београду, па је подношењем тужбе стварно надлежном суду у Београду искористио своје право избора месно надлежног суда, у складу са наведеном законском одредбом, због чега није било места доношењу решења о ненадлежности, без обзира што тужени имају пребивалиште на територији за коју је надлежан Основни суд у Новом Саду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић